

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 90/2009/(JD)OV - Apgalvojums par atteikumu piešķirt piekļuvi tirdzniecības nolīguma sarunu dokumentiem

Lēmums

Lietā 90/2009/(JD)OV - Uzsākta {0} 25/02/2009 - Lēmums par {0} 23/07/2010

Rīkojoties saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001/EK, sūdzības iesniedzējs – Nīderlandes fonds, kas cīnās par pārredzamību, – iesniedza Eiropas Savienības Padomei pieprasījumu par piekļuvi vairākiem dokumentiem, kas saistīti ar sarunām starp ES, Amerikas Savienotajām Valstīm (ASV) un Japānu par jauno tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (*ACTA*). *ACTA* mērķis ir noteikt starptautiskus standartus attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu. Padome piešķir daļēju piekļuvi dažiem dokumentiem, bet atteica piekļuvi sešiem dokumentiem. Tā norādīja, ka trīs no šiem dokumentiem ir darba dokumenti, kurus Komisijas dienesti ir sagatavojuši saistībā ar *ACTA*. Divi citi dokumenti ir delegāciju prezidentūru piezīmes attiecībā uz *ACTA*. Sestais dokuments ir klasificēts kā ‘*RESTREINT UE*’ (‘ES ierobežotai lietošanai paredzēts’), tajā iekļauta informācija par Tieslietu un iekšlietu padomnieku 2008. gada 26. septembra konsultāciju iznākumu attiecībā uz trešo *ACTA* sarunu sesiju. Padome apgalvoja, ka, publicējot visus šos dokumentus, tiktu vājināta ES sarunu pozīcija, un tas ietekmētu attiecības ar saistītajām trešajām personām. Tādēļ tā atteica piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz regulas par valsts interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskām attiecībām 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo rindkopu. Attiecībā uz daļēju piekļuvi Padome apgalvoja, ka, tā kā izņēmums attiecas uz visu dokumentu kopumā, tad nav iespējams piešķirt daļēju piekļuvi. Sūdzības iesniedzējs iesniedza apstiprinājuma pieprasījumu. Padome saglabāja savu atteikumu.

Savā sūdzībā Ombudam sūdzības iesniedzējs pauda viedokli, ka Padomei ir jāpiešķir tam piekļuve sešiem dokumentiem. Padome savā atzinumā saglabāja tās nostāju, noraidot sūdzības iesniedzēja argumentu, ka dokumenti ir pielīdzināmi tiesību aktu projektiem.

Ombuda dienesti pārbaudīja attiecīgos dokumentus. Ombuds secināja, ka Padome rīkojās pamatoti, piemērojot izņēmumu, pamatojoties uz valsts interešu aizstāvību saistībā ar

starptautiskām attiecībām. Viņš atzina, ka šo dokumentu publiskošana negatīvi ietekmētu esošo uzticēšanās klimatu notiekošajās sarunās ar ASV un Japānu, un tas varētu kaitēt atvērtai un konstruktīvai sadarbībai. Tāpat viņš uzskatīja, ka visa informācija, kas iekļauta sešos dokumentos, ar vienu izņēmumu, ir saistīta ar pieņemtajiem priekšlikumiem un novērojumiem attiecībā uz ES, ASV un Japānas pozīcijām un ka nav iespējams publiskot dokumentu daļas, neapdraudot to interešu aizsardzību, uz kurām attiecas regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā rindkopa. Minētais izņēmums attiecās uz atsevišķām rindkopām, kas saistītas vienīgi ar procesuāliem jautājumiem dokumentā par sarunām, raugoties no ES perspektīvas. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka viņu neinteresē tikai procesuāla rakstura informācija. Tādēļ Ombuds uzskatīja, ka jautājums par daļēju piekļuvi turpmāk vairs nav izskatāms. Tādēļ viņš neatklāja Padomes kļūdu pārvaldībā un lietu izbeidza.

SŪDZĪBAS PRIEKŠVĒSTURE

1. Sūdzības iesniedzējs, Nīderlandes fonds, kas cīnās par pārredzamību, 2008. gada 29. oktobrī saskaņā ar Regulu 1049/2001/EK [\[1\] \[Saite\]](#) ("Regula") iesniedza pieteikumu par pilnīgu piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz sarunām par jaunu Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu ("ACTA"). ACTA mērķis ir izveidot starptautiskus standartus intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanai. 12 dokumenti, kuriem sūdzības iesniedzējs pieprasīja pilnīgu piekļuvi, bija šādi:

1) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju tirdzniecības nolīgumu pret kontingentu N/A 26–03–2008, 7759/08;

2) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu PDF 20–06–2008, 7095/08;

3) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu PDF 24–07–2008, 15486/07;

4) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu PDF 24–07–2008, 12875/08;

5) Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums — projekts ES reakcijai uz Japānu/ASV kopīgo priekšlikumu par civilo izpildi N/A 10–09–2008, 15486/07 [\[2\] \[Saite\]](#);

6) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu PDF 10–09–2008, 7095/08 [\[3\] \[Saite\]](#);

7) Komisijas ieteikums Padomei pilnvarot Komisiju sākt sarunas par daudzpusēju viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu PDF 11–09–2008, 13448/08;

8) Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums — pārskatīts projekts ES reakcijai uz

Japānu/ASV kopīgo priekšlikumu par civilo izpildi N/A 24–09–2008, 13382/08;

9) Daudzpusējs Viltošanas novēršanas tirdzniecības līgums (ACTA) — Civiltiesību pasākumi N/A 23–09–2008, 13637/08;

10) Daudzpusējs viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA), trešā sarunu sesija 2008. gada 8.–10. oktobrī, Tokija, Japāna, 2. sadaļa: Japānas/ASV krimināltiesību noteikumu projekts, 2008. gada 12. septembra kopīgais priekšlikums N/A 29–09–2008, 13750/08;

11) Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) — visu ACTA partneru iesniegto komentāru apkopojums par civiltiesiskās aizsardzības nodaļu N/A 02–10–2008, 13949/08;

12) Daudzpusējs Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (ACTA) trešā sarunu sesija 2008. gada 8.–10. oktobrī Tokijā — Civiltiesību pasākumi N/A 08–10–2008.

2. Padome 2008. gada 5. novembra atbildē atsaucās uz Padomes 2001. gada 19. marta Lēmumu 2001/264/EK, ar ko pieņem Padomes drošības reglamentu [\[4\]](#) [\[Saite\]](#). Minētajā lēmumā paredzēts, ka “*RESTREINT UE*” (“EU Restricted”) klasifikāciju piemēro informācijai un materiāliem, kas neatļautas izpaušanas gadījumā varētu kaitēt ES vai vienas vai vairāku tās dalībvalstu interesēm. Tā apgalvoja, ka visi dokumenti 7759/08, 15486/07 un 7095/08 ir klasificēti kā ES ierobežoti dokumenti. Tajos bija norādes sarunām par ACTA, kas joprojām turpinās. Tā kā šajos dokumentos ietvertās informācijas izpaušana varētu kavēt pareizu sarunu procesu, Padome atteica piekļuvi tiem, pamatojoties uz Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, kas attiecas uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām. Tomēr tā norādīja, ka saskaņā ar Regulas par daļēju piekļuvi 4. panta 6. punktu sūdzības iesniedzējam var būt piekļuve tām trīs dokumentu daļām, uz kurām neattiecas izņēmums. Tie tika pienācīgi pievienoti tās atbildei.

3. Padome arī norādīja, ka dokumenti 12875/08, 13448/08 un 13750/08 ir darba dokumenti, kurus Komisijas dienesti bija izstrādājuši attiecībā uz ACTA. Dokumenti 13382/08 un 13949/08 bija Padomes prezidentvalsts piezīmes delegācijām saistībā ar ACTA. Dokumentā 13637/08 (kas klasificēts kā ES ierobežots) bija iekļauta informācija par rezultātiem, kas gūti, apspriežoties ar tieslietu un iekšlietu padomniekiem 2008. gada 26. septembrī saistībā ar trešo sarunu sesiju par ACTA, kas notika 2008. gada 8.–10. oktobrī Tokijā. Padome apgalvoja, ka visu iepriekš minēto dokumentu publiskošana vājinātu ES nostāju sarunās un negatīvi ietekmētu attiecības ar attiecīgajām trešām personām. Tāpēc tā arī atteica piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu. Attiecībā uz daļēju piekļuvi Padome apgalvoja, ka, tā kā izņēmums attiecas uz dokumentiem kopumā, daļēju piekļuvi nevar piešķirt.

4. Sūdzības iesniedzējs 2008. gada 9. novembrī iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi sešiem dokumentiem, proti, dokumentiem Nr. 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13949/08 un 13637/08, un atsaucās uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumu *Turco lietā* [\[5\]](#) [\[Saite\]](#). Sūdzības iesniedzējs citēja Tiesu, kas lēma, ka pilsoņu demokrātisko tiesību efektīvas īstenošanas priekšnoteikums ir tas, lai viņi varētu uzzināt apsvērumus, kas ir likumdošanas

darbības pamatā. Tā norādīja, ka ACTA ir tirdzniecības nolīgums, nevis tiesību akta priekšlikums. Tomēr sūdzības iesniedzējs norādīja, ka gadījumā, ja ACTA tiktu pieņemts, parakstītājiem tiktu uzlikti likumdošanas un izpildes pienākumi, kam netieši būtu tāda pati ietekme kā tiesību akta priekšlikumam.

5. Padome ar 2008. gada 4. decembra lēmumu noraidīja atkārtoto pieteikumu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

— Attiecībā uz dokumentiem 12875/08, 13448/08 un 13750/08 Padome apgalvoja, ka tie ir Komisijas dienestu sagatavotie darba dokumenti attiecībā uz ACTA. Tā norādīja, ka pirmajos divos dokumentos attiecīgi bija iekļauts projekts ES reakcijai uz Japānas un ASV kopīgo priekšlikumu par civilo izpildi un pārskatītais projekts ES reakcijai uz to pašu priekšlikumu. Dokumentā 13750/08 bija apkopoti visi komentāri, ko sniedza partneri, kuri risina sarunas par ACTA attiecībā uz nodaļu par civiltiesisko izpildi. Padome paziņoja, ka visos trijos dokumentos ir ietverta detalizēta informācija par to dažādo partneru nostāju, kuri risina sarunas par ACTA attiecībā uz sensitīvo civiltiesvedību un intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu. Tajos bija iekļauti arī komentāri par citu sarunu partneru nostāju. Padome apgalvoja, ka, ņemot vērā dokumentu sensitīvo saturu, to pilnīga publiskošana nopietni kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar ES starptautiskajām attiecībām. Tas negatīvi ietekmētu uzticības gaisotni notiekošajās sarunās, kas savukārt varētu kavēt atklātu un konstruktīvu sadarbību. Turklāt, ja ES sarunu partneriem būtu pamats uzskatīt, ka ES puse varētu vienpusēji publiskot konfidenciālo sarunu laikā paustās nostājas, tas negatīvi ietekmētu arī turpmākās sarunas. Tādēļ Padome apstiprināja atteikumu piešķirt pilnīgu piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu. Padome arī norādīja, ka nav iespējams piešķirt daļēju piekļuvi, jo dokumentu saturs veido nedalāmu kopumu. Tā arī apgalvoja, ka Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir obligāts. Līdz ar to, tiklīdz ir konstatēts, ka pieprasītais dokuments ietilpst starptautisko attiecību jomā un ka minēto interešu aizsardzība dokumenta publiskošanas gadījumā tiktu traucēta, iestādei ir jāatsaka publiska piekļuve. Šīs intereses nevar atsvērt sevišķas sabiedrības intereses atklātībā.

— Attiecībā uz dokumentiem 13382/08, 13637/08 un 13949/08 Padome paziņoja, ka visos trijos dokumentos ir ietverta detalizēta informācija par ES nostāju sarunās par ACTA un ka šo dokumentu pilnīga publiskošana atklātu ES stratēģiskos mērķus, kas jāsasniedz šajās sarunās. Tādējādi tas apdraudētu notiekošo sarunu vispārējo norisi un tādējādi kaitētu ES interesēm efektīvi risināt šādas sarunas. Tādēļ Padome apstiprināja atteikumu piešķirt piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu. Padome arī norādīja, ka nav iespējams piešķirt daļēju piekļuvi, jo dokumentu saturs veido nedalāmu kopumu.

PAR IZMEKLĒŠANAS PRIEKŠMETU

6. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs lūdza Padomei piešķirt piekļuvi dokumentiem 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13637/08 un 13949/08.

IZMEKLĒŠANA

7. 2009. gada 25. februārī ombuds nosūtīja sūdzību Padomei ar lūgumu sniegt atzinumu, ko tas nosūtīja 2009. gada 29. aprīlī. To nosūtīja sūdzības iesniedzējam, kas 2009. gada 26. maijā nosūtīja savus apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 19. jūnijā nosūtīja papildu apsvērumus.

8. Ombuds 2009. gada 25. februāra vēstulē arī informēja Padomi, ka viņš uzskata par nepieciešamu pārbaudīt dokumentus, par kuriem iesniegta sūdzība. Padome un ombuds 2009. gada 8. aprīlī, 19. maijā, 12. jūnijā, 14. un 21. septembrī, kā arī 18. un 25. novembrī apmainījās ar vēstulēm par pārbaudes procedūru saistībā ar šo sūdzību un par divām citām sūdzībām.

9. Pārbaude tika veikta 2009. gada 8. decembrī. Ombuds 2009. gada 17. decembrī nosūtīja Padomei pārbaudes ziņojuma kopiju. 2009. gada 18. decembrī viņš nosūtīja sūdzības iesniedzējam pārbaudes ziņojuma kopiju ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs neiesniedza nekādus apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs 2010. gada 29. maijā nosūtīja papildu piezīmes. Telefonsarunā ar Ombuda biroju 2010. gada 29. jūnijā sūdzības iesniedzējs sniedza papildu paskaidrojumus.

OMBUDA ANALĪZE UN SECINĀJUMI

A. Attiecībā uz prasību piešķirt piekļuvi sešiem dokumentiem

Ombudam iesniegtie argumenti

10. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs lūdza Padomei piešķirt piekļuvi dokumentiem 12875/08, 13448/08, 13750/08, 13382/08, 13637/08 un 13949/08.

11. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka praksē ACTA ir tiesību akti. Tā atsaucās uz regulu un ES Tiesas spriedumu *Turco*, kuros abos ir uzsvērts, cik svarīgi ir publiskot tiesību aktus. Tāpēc sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ACTA sarunu process ir jāveic pārredzami. Tomēr tā uzskatīja, ka ES ir apzināti piekritusi saglabāt ACTA sarunu slepenību. Sūdzības iesniedzējs atsaucās arī uz Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju (P6-TA-2008-0634), kurā tika norādīts, ka ar regulas 4. pantu nevajadzētu ignorēt sabiedrības intereses izpaust ACTA sagatavošanas projektus.

12. Attiecībā uz Padomes atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem 12875/08, 13448/08 un 13750/08 sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka tiesību aktu sagatavošanas teksti pēc būtības nav sensitīvi. Tāpēc visiem sarunu partneriem jau no paša sākuma bija jābūt skaidram, ka sarunām ir jābūt atklātām. Attiecībā uz Padomes atteikumu piešķirt daļēju piekļuvi sūdzības iesniedzējs norādīja, ka regulā kaut kas nav minēts kā “*nedalāms veselums*”. Tā uzskatīja, ka ir pilnīgi

iespējams nošķirt to, ko var darīt zināmu atklātībai, un to, ko nevar publiskot. Tā arī norādīja, ka to dara citas valstis, piemēram, Kanāda.

13. Attiecībā uz Padomes atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem 13382/08, 13637/08 un 13949/08 sūdzības iesniedzējs norādīja, ka ES mērķi attiecībā uz ACTA nebūtu jāglabā slepenībā. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka jebkuru nostāju, kas paziņota citiem sarunu partneriem, varētu darīt zināmu arī sabiedrībai un ka tas nekaitētu starptautiskajām attiecībām.

14. Padome savā atzinumā izteica šādas piezīmes:

(I) Starptautisko attiecību aizsardzība

15. Padome norādīja, ka Regulas 4. panta 1. punktā paredzētie izņēmumi, tostarp tie, kas attiecas uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām, ir noteikti obligāti. Tādēļ, ja ir konstatēts, ka pieprasītais dokuments ietilpst starptautisko attiecību jomā un ka minēto interešu aizsardzība dokumenta publiskošanas gadījumā tiktu traucēta, iestādei ir jāatsaka publiska piekļuve [\[6\] \[Saite\]](#). Padome apgalvoja, ka šajā lietā visi seši dokumenti attiecās uz sarunu norisi starp ES dalībvalstīm un to partneriem par jaunu daudzpusēju ACTA. Šīs sarunas tika sāktas 2007. gada oktobrī un joprojām turpinājās 2009. gada aprīlī. Padome 2008. gada 14. aprīlī pilnvaroja Komisiju sadarbībā ar Padomi un dalībvalstīm sākt sarunas par daudzpusēju ACTA. Padomes prezidentvalsts dalībvalstu vārdā pilnībā piedalās šajās sarunās par jautājumiem, kas ir to kompetencē. Padome paziņoja, ka joprojām notiek sarunas par ACTA un ka vēl nav iesniegts konsolidēts projekts, kurā būtu visu sarunu partneru viedokļi. Padome paskaidroja, ka sešos attiecīgajos dokumentos ir ietverta detalizēta informācija par ES un dažādo ACTA partneru nostāju saistībā ar starptautiskajām sarunām. Konkrētāk, tā paskaidroja, ka tie ietver priekšlikumu projektus un konkrētas iniciatīvas, ko izstrādājusi ES un tās sarunu partneri attiecībā uz dažādiem pasākumiem, kurus tās vēlas iekļaut gaidāmajā ACTA. Padome uzskatīja, ka attiecīgo dokumentu publiskošana nopietni kaitētu ES spējai risināt sarunas ar tās partneriem uzticības un konstruktīvas sadarbības gaisotnē, kas ir būtiski veiksmīgam sarunu iznākamam.

16. Padome paziņoja, ka tā nepiekrīt tam, ka tās atteikums nodot pieprasītos dokumentus kavē regulas pareizu piemērošanu. Pēc tam, kad Padome bija konstatējusi, ka ir izpildīti nosacījumi, lai piemērotu starptautisko attiecību izņēmumu saskaņā ar Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, Padome uzskatīja, ka tai ir pienākums atteikt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem un ka tai nav jāņem vērā sabiedrības interešu aspekts, pat ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju par sarunu procesa atvērību.

II) Pieprasīto dokumentu normatīvais raksturs

17. Padome norādīja, ka tās reglaments saskaņā ar EK Līguma 207. panta 3. punkta otro daļu [\[7\] \[Saite\]](#) nosaka gadījumus, kad tā rīkojas likumdevēja statusā, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par piekļuvi tās dokumentiem. Attiecīgi Padomes reglamenta 7. panta 1. punktā ir noteikts, ka “*Padome rīkojas likumdevēja statusā EK līguma 207. panta 3. punkta otrās daļas nozīmē, kad tā ar regulām, direktīvām, pamatlēmumiem vai lēmumiem pieņem noteikumus, kas*

ir juridiski saistoši dalībvalstīm vai dalībvalstīm, pamatojoties uz attiecīgajiem Līgumu noteikumiem, izņemot diskusijas, kuru rezultātā pieņem iekšējus pasākumus, administratīvus vai budžeta aktus, aktus, kas attiecas uz iestāžu vai starptautiskajām attiecībām, vai nesaistošus aktus (piemēram, secinājumus, ieteikumus vai rezolūcijas)” (Padomes izcēlums). Šajā lietā pieprasītie dokumenti attiecās tieši uz starptautisku sarunu norisi saskaņā ar Padomes 2008. gada 14. aprīlī pieņemto sarunu pilnvarojumu, kura mērķis bija pieņemt jaunu ACTA. Tādējādi pieprasītos dokumentus, ko Padome apsprieda saistībā ar minētajām sarunām, nevar uzskatīt par leģislatīviem dokumentiem saskaņā ar Padomes reglamentu. Līdz ar to Padome uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs nevar atsaukties uz Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumā apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P noteiktajiem principiem. Šajā lietā nebija nedz jautājums par to, vai ir piemērojams kāds no Regulas 4. panta 2. vai 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem, kuri abi ir pakļauti sevišķu sabiedrības interešu pārbaudei, nedz arī par likumdošanas procedūru. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka praksē ACTA ir tiesību akts, jo tas ietvers jaunu tiesisko regulējumu un tas būs saistošs dalībvalstīm, Padome norādīja, ka visi Savienības noslēgtie starptautiskie nolīgumi ir saistoši iestādēm un dalībvalstīm. Tomēr tas nepiešķirja likumdošanas statusu visiem šādiem nolīgumiem. Faktiski saskaņā ar Padomes reglamenta 7. panta 1. punktu tiesību akti, kas attiecas uz starptautiskajām attiecībām, nav leģislatīvi akti.

III) Daļēja piekļuve

18. Padome apgalvoja, ka atbildē uz atkārtoto pieteikumu tā ir paskaidrojusi, ka tā ir apsvērusi iespēju daļēji publiskot dokumentus saskaņā ar Regulas 4. panta 6. punktu. Tā secināja, ka tas nebūtu iespējams, jo 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums attiecās uz visiem pieprasītajiem dokumentiem. Faktiski visa informācija, kas ietverta dokumentos, kuri saistīti ar priekšlikumiem un apsvērumiem, ko ACTA sarunu laikā iesniegušas ES dalībvalstis un to sarunu partneri. Šo dokumentu sensitīvā satura izpaušana kaitētu ES spējai pienācīgi risināt šīs sarunas. Turklāt nebūtu iespējams publiskot tikai tās dokumentu daļas, kurās ir ietverta ES nostāja, kā to ierosina sūdzības iesniedzējs, neatklājot arī ES sarunu partneru nostājas.

19. Padome paziņoja, ka tā atzinīgi vērtē sūdzības iesniedzēja bažas par ACTA sarunu atvērtību. Šajā sakarā tā atzīmēja, ka Padomes prezidentūra un Komisija ir vairākkārt piedalījušās attiecīgajā Eiropas Parlamenta komitejā, lai informētu Parlamenta deputātus par to, kā norit sarunas par ACTA. Turklāt attiecīgo komiteju locekļiem tika darīti pieejami dokumenti, kas attiecas uz ACTA sarunām un kas attiecas uz Parlamenta darbu. Tas tika darīts saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, kas attiecas uz Eiropas Parlamenta privileģēto piekļuvi dokumentiem. Visbeidzot, sabiedrība tika informēta par sarunām pēc katras sarunu kārtas, izmantojot Komisijas un ACTA sarunu partneru paziņojumus presei. Turklāt dokumentā, kas tika publicēts neilgi pēc 2009. gada aprīļa, ACTA sarunu partneri precizēja gaidāmā nolīguma mērķus, kā arī sniedza pārskatu par galvenajiem apspriežamajiem jautājumiem. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ Padome uzskatīja sūdzību par nepamatotu.

20. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos norādīja, ka Komisija un Padome vairākkārt ir norādījušas, ka ACTA ietvers jaunu tiesisko regulējumu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka būtībā daļa no ACTA ir tiesību akti, pat ja tie ir apzīmēti citādi. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja,

ka tiesību aktu marķēšana kā nelegislatīvi akti ir pretrunā EK līguma 207. panta būtībai.

21. Attiecībā uz Padomes atsauci uz spriedumu *Sison lietā* sūdzības iesniedzējs norādīja, ka cīņā pret terorismu informācija var būt ļoti sensitīva un tās izpaušana var nopietni kaitēt starptautiskajām attiecībām. Tomēr likumdošanas procesā informācija nav sensitīva, jo galīgā redakcija jebkurā gadījumā tiks publiskota, ja tā tiks pieņemta. Agrāko projektu nepieņemšana, kā apgalvoja, ir nederība demokrātijai. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka ACTA dokumentu sensitīvo raksturu ilustrē arī tas, ka ASV daudziem "tīrīti" padomdevējiem (daudziem no tiem ir korporatīvie lobisti) bija piešķirta piekļuve tiem. Tāpēc, ja ASV varētu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, arī ES vajadzētu būt iespējai to darīt. Ja dažām sabiedrības kategorijām, bieži vien daudznacionāliem uzņēmumiem, jau ir pieejama piekļuve, piekļuvei vajadzētu būt arī citām grupām. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka piekļuves piešķiršana tikai dažām grupām rada neobjektīvus tiesību aktus. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja uz nelikumību, piešķirot lobētājiem piekļuvi dokumentiem, bet liedzot to EP deputātiem. Tā arī norādīja, ka Padome ir atteikusies atbildēt uz EP deputāta Jens Holm jautājumiem par to, vai ACTA galīgais projekts tiks publicēts pirms politiskās vienošanās Padomē un vai valstu parlamentiem būs pietiekami daudz laika, lai pārbaudītu ACTA. Sūdzības iesniedzējs šajā sakarā atsaucās uz Padomes atbildi, kurā tika izteikts šāds paziņojums: "*Tā kā juridiskā pamata galīgās noteikšanas posms vēl nav sasniegts, Padomei nav iespējams detalizēti atbildēt uz procedūras jautājumiem, ko uzdevis godātais deputāts*".

22. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 19. jūnija papildu apsvērumos norādīja, ka 2007. gada decembrī Nīderlandes valdība publicēja dokumentu "*Dokumentu konfidencialitātes saglabāšana*", ko sagatavoja ACTA sarunu puses, un ka pievienotajā vēstulē ir norādīts, ka neoficiālā sanāksmē 2007. gada decembrī ACTA sarunu puses ir vienojušās saglabāt konfidencialitāti. Sūdzības iesniedzējs pievienoja minētā dokumenta kopiju [8] [Saite].

Dokumentu pārbaude

23. Ombuda pārstāvji 2009. gada 8. decembrī pārbaudīja sešus dokumentus, kas ir sūdzības priekšmets, no kuriem viens, proti, dokuments 13637/08, tika klasificēts kā "EU Restricted". Pārbaudes laikā tās tika informētas, ka sarunas par ACTA joprojām notiek.

24. Turpmākajos 2010. gada 29. maija apsvērumos sūdzības iesniedzējs norādīja, ka sarunu puses 2010. gada 21. aprīlī ir [publicējušas teksta projektu](#) [9] [Saite].

Ombuda novērtējums

25. Ombuds vispirms vēlas norādīt, ka sarunas par ACTA, šķiet, turpinās. Astotā sarunu kārtā notika Velingtonā, Jaunzēlandē, 2010. gada 12.–16. aprīlī, un devītā sarunu kārtā notika Lucernā, Šveicē no 2010. gada 28. jūnija līdz 1. jūlijam. Paredzēts, ka sarunas tiks pabeigtas 2010. gadā [10] [Saite].

26. Sūdzības iesniedzējs un Padome, šķiet, piekrīt, ka attiecīgie dokumenti šajā lietā netika sagatavoti, lai sagatavotu Savienības tiesību aktu. Tie drīzāk attiecas uz sarunām par

starptautisku nolīgumu un tā galīgo noslēgšanu, un tiem nav nekāda sakara ar ES tiesību aktu. *Turco lietā* Tiesa uzskatīja, ka, lai pilsoņi varētu īstenot savas demokrātiskās tiesības, ir svarīgi, lai viņi varētu noskaidrot, kādi ir likumdošanas darbības pamatā esošie apsvērumi [11] [Saite]. Līdz ar to šķiet, ka šis arguments šajā lietā nav piemērojams nekavējoties. Tomēr sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka praksē ACTA ir normatīva iedarbība, jo, ja to pieņemtu, nolīguma pusēm būtu saistoši likumdošanas un izpildes pienākumi. Tādējādi ACTA netieši būtu tāda pati ietekme kā tiesību akta priekšlikumam. Ombuds piekrīt, ka, noslēdzot ACTA, ES patiešām var būt nepieciešams ierosināt un ieviest tiesību aktus. Šādā gadījumā ACTA būtu vienīgais vai galvenais apsvērums, kas ir šo tiesību aktu pamatā, un iedzīvotāji būtu nepārprotami ieinteresēti tikt informētiem par ACTA. Tomēr, lai gan tādējādi ir pilnīgi iespējams, ka praksē ACTA varētu radīt tālejošas tiesiskas sekas attiecībā uz Savienību, tas nenozīmē, ka ACTA noslēgšanas procedūra ir tāda pati kā likumdošanas procedūra un ka noteikumi, kas reglamentē pēdējo minēto (tostarp tie, kas attiecas uz publisku piekļuvi dokumentiem, kā noteikts *lietā Turco*), pēc analogijas attiecas uz pirmo minēto procedūru.

27. Tādējādi ombudam ir jāpārbauda, vai Padome ir pareizi piemērojusi Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu sešiem dokumentiem, kas ir sūdzības priekšmets. Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka “ *no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka attiecībā uz šajā tiesību normā paredzētajiem izņēmumiem no piekļuves tiesībām iestādes atteikums ir obligāts, ja dokumenta publiskošana kaitētu interesēm, ko aizsargā šī tiesību norma, un šādā gadījumā un atšķirībā no 4. panta 2. punkta noteikumiem nav jālīdzsvaro prasības, kas saistītas ar šo interešu aizsardzību, un prasības, kas izriet no citām interesēm*” [12] [Saite].

28. Attiecībā uz dokumentu 13637/08, kas klasificēts kā “ierobežots ES”, pārbaude parādīja, ka tajā ir iekļauta 2008. gada 26. septembra piezīme par rezultātiem, kas gūti, apspriežoties ar tieslietu un iekšlietu padomniekiem par Japānas un ASV kopīgo priekšlikumu par krimināltiesību pasākumu projektu, kas jāiekļauj ACTA, un ka tas tika izstrādāts, gatavojoties trešajai sarunu kārtai Tokijā 2008. gada 8.–10. oktobrī. Dokumentā bija iekļauti delegāciju komentāri par dažādiem konkrētiem pantiem, kas ietverti ACTA projektā.

29. Attiecībā uz 2008. gada 23. septembra un 8. oktobra dokumentiem 13382/08 un 13949/08 pārbaudē atklājās, ka tie sastāvēja no prezidentvalsts piezīmēm delegācijām. Dokumentā 13382/08 bija iekļauts kopsavilkums par atbildēm uz civiltiesību pasākumiem, kurus Japāna un ASV ierosināja iekļaut ACTA, un tas tika izstrādāts, pamatojoties uz apspriedēm, kas notika 2008. gada 11. septembrī Intelektuālā īpašuma jautājumu darba grupas (Patentu apakšgrupas) sanāksmē. Dokuments tika izstrādāts, gatavojoties trešajai sarunu kārtai Tokijā. Tajā bija ietverts pārskats par dažu delegāciju viedokli par ES nostāju sarunās, kā arī daži grozījumi un atrunas, kas tika izdarītas attiecībā uz dažiem pantiem. Dokumentā 13949/08 notika viedokļu apmaiņa par ierosinātajiem civiltiesību pasākumiem, kas notika 2008. gada 6. oktobrī Intelektuālā īpašuma jautājumu darba grupas (Autortiesību apakšgrupas) sanāksmē. Tajā bija iekļauti komentāri par ES nostāju sarunās attiecībā uz dažiem pantiem.

30. Attiecībā uz dokumentiem 12875/08, 13448/08 un 13750/08 attiecīgi 2008. gada 10. un 24. septembrī un 2. oktobrī [13] [Saite] pārbaudē atklājās, ka tie ir darba dokumenti, ko sagatavojuši

Komisijas dienesti [\[14\]](#) [\[Saite\]](#) un kas adresēti Intelektuālā īpašuma jautājumu darba grupai (patentgrupas patenti) (dokuments 12875/08) un delegācijām (dokumenti 13448/08 un 13750/08). Pirmajos divos dokumentos bija iekļauts projekts un pārskatītais projekts ES reakcijai uz Japānas un ASV kopīgo priekšlikumu par ACTA civiltiesiskās izpildes sadaļu. Dokumentos bija iekļauts Japānas/ASV priekšlikuma teksts ar Komisijas ierosinātajiem grozījumiem (papildinājumiem vai svītrojumiem), kas atzīmēti ar izmaiņām. Tajos bija arī paziņojums, saskaņā ar kuru sarunu dokumenti nav publiski dokumenti, un tie būtu jāizskata ar atrunu. Dokumentā 13750/08 bija apkopotas (ASV un Japānas) visas piezīmes, ko ACTA sarunu partneri sniedza par dažādiem civiltiesiskās izpildes nodaļas pantiem pēc sarunu otrās kārtas Vašingtonā.

31. Attiecībā uz to, kā Padome regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu piemēro iepriekš minētajiem sešiem dokumentiem, ombuds vispirms norāda, ka puses, kas risināja sarunas par ACTA, acīmredzami vienojās, ka sarunu dokumenti būtu jāizskata par konfidencialiem. To apstiprina arī piezīme, kas tika atrasta divos no sešiem pārbaudītajiem dokumentiem, norādot, ka sarunu laikā iesniegtie dokumenti nav publiski dokumenti. Tomēr Padome savu atteikumu piešķirt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem nepamatoja ar šo konkrēto nolīgumu starp sarunu pusēm. Līdz ar to šajā lietā šis arguments nav jāizskata sīkāk.

32. Attiecībā uz dokumentiem 12875/08, 13448/08 un 13750/08 Padome apgalvoja, ka tajos ir ietverta detalizēta informācija par dažādu ACTA sarunu partneru nostājām attiecībā uz sensitīvo civiltiesvedību saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, kā arī piezīmes par citu sarunu partneru nostājām. Tā norādīja, ka šo dokumentu pilnīga publiskošana nopietni kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar ES starptautiskajām attiecībām, jo to izpaušana negatīvi ietekmētu uzticības gaisotni notiekošajās sarunās un varētu negatīvi ietekmēt turpmākās sarunas.

33. Ombuds piekrīt Padomes viedoklim, ka attiecīgo dokumentu publiskošana, kas atklāj ASV un Japānas nostāju sarunās, ļoti iespējams, kaitētu ES attiecībām ar šīm valstīm. Ombuds piekrīt arī tam, ka, kā to apgalvo Padome, ir iespējams, ka šāda izpaušana negatīvi ietekmētu uzticības gaisotni notiekošajās sarunās un kavētu atklātu un konstruktīvu sadarbību.

34. Attiecībā uz dokumentiem 13382/08, 13637/08 un 13949/08 Padome apgalvoja, ka šajos dokumentos ir ietverta detalizēta informācija par ES nostāju saistībā ar ACTA sarunām un ka to pilnīga publiskošana atklātu ES stratēģiskos mērķus sarunās. Tas apdraudētu notiekošo sarunu vispārējo norisi un kaitētu ES interesēm sarunu vadīšanā. Pārbaudes rezultātā ombuds var apstiprināt, ka šajos dokumentos patiešām ir sīki izklāstīta nostāja, ko ES plāno pieņemt sarunās par gaidāmo ACTA. Ombuds arī piekrīt Padomes viedoklim, ka dokumentu 13382/08, 13637/08 un 13949/08 publiskošana varētu apdraudēt notiekošo sarunu ar ASV un Japānu vispārējo norisi un tādējādi kaitētu ES un šo valstu starptautiskajām attiecībām.

35. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem argumentiem, ombuds uzskata, ka Padomei bija pamatoti piemērot Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu sešiem attiecīgajiem dokumentiem. Ņemot vērā iepriekš minēto judikatūru un to, ka izņēmums tika

atzīts par piemērojamu, nav nedz iespējams, nedz nepieciešams līdzsvarot intereses, kas aizsargātas ar Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, ar citām interesēm.

36. Attiecībā uz jautājumu par daļēju piekļuvi Padomes Ģenerālsēkretariāts 2008. gada 4. decembra lēmumā norādīja, ka ir apsvēris iespēju piešķirt daļēju piekļuvi sešiem attiecīgajiem dokumentiem, bet secināja, ka tas nav iespējams, jo “*dokumentu saturs veido nedalāmu kopumu*”. Padome savā atzinumā piebilda, ka 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums attiecas uz visiem pieprasītajiem dokumentiem. Pamatojoties uz attiecīgo dokumentu pārbaudi, ombuds uzskata, ka Padomes nostāja ir pamatota. Izņemot vienu gadījumu, visa šajos dokumentos ietvertā informācija attiecas uz priekšlikumiem un apsvērumiem par ES, ASV un Japānas pieņemtajām nostājām, un daļu dokumentu nebūtu iespējams publiskot, neapdraudot to interešu aizsardzību, uz kurām attiecas Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums.

37. Izņēmums attiecas uz dokumentu 13949/08, kura 1.–5. punkts attiecas tikai uz procesuāliem jautājumiem attiecībā uz sarunām no ES viedokļa. Tomēr 2010. gada 29. jūnija telefonsarunā ar ombuda biroju sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka tas ir ieinteresēts tikai tajās dokumentu daļās, kurās bija ietverta būtiska informācija par sarunām par ACTA, nevis dokumentu daļās, kurās bija ietverta informācija par tīri procesuāliem aspektiem. Tādēļ ombuds uzskata, ka vairs nav jāizskata jautājums par piekļuvi dokumenta 13949/08 1.–5. punktam.

38. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds secina, ka Padomei bija tiesības piemērot Regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, lai atteiktu piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Padome nav pieļāvusi administratīvas kļūmes.

Sūdzības iesniedzējs un Padome tiks informēti par šo lēmumu.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbūrā, 2010. gada 23. jūlijā

[1] [Saite] Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

[2] [Saite] Sūdzības iesniedzējs uzskaitīja kopumā 12 dokumentus, no kuriem daži, šķiet, attiecas uz vienu un to pašu dokumentu. Savā atzinumā Padome norādīja, ka sūdzības iesniedzējs ir pieprasījis piekļuvi deviņiem dokumentiem. Padome piešķīra daļēju piekļuvi trim

no tiem un atteica piekļuvi pārējiem sešiem, uz kuriem attiecas šis iebildums.

[3] [Saite] Skatīt 2. zemsvītras piezīmi.

[4] [Saite] OV 2001, L 101, 1. lpp.

[5] [Saite] Apvienotās lietas C-39/05 P un C-52/05 P *Zviedrija un Turco/Padome*, 2008, ECR I-4723, 46. punkts.

[6] [Saite] Spriedums lietā C-266/05 P *Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 46. punkts.

[7] [Saite] Šī daļa vairs nav iekļauta Līguma par Eiropas Savienības darbību jaunajā 240. pantā.

[8] [Saite] Dokumenta "Dokumentu konfidencialitātes saglabāšana" pirmā daļa ir formulēta šādi:
"Mēs piekrītam, ka dokumenti, kas attiecas uz ierosināto Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), tiks konfidenciali. Tas nozīmē, ka dokumentus var izsniegt tikai valdības amatpersonām vai personām ārpus valdības, kuras piedalās puses vietējā apspriešanās procesā un kurām ir nepieciešams pārskatīt šajos dokumentos ietverto informāciju vai saņemt informāciju par to. Ikviens, kam piešķirta piekļuve dokumentiem, tiks brīdināts, ka viņš nevar kopīgot dokumentus ar personām, kas nav pilnvarotas tos redzēt..." Trešajā rindkopā ir noteikts:
"visas puses to izstrādātos dokumentus atzīmēs tā, lai būtu skaidrs, ka dokumenti tiks glabāti konfidenciali. Amerikas Savienotās Valstis plāno atzīmēt mūsu sagatavotos dokumentus kā "Konfidencialu, ārvalstu valdības informāciju — modificētu apstrādi autorizētas..."

[9] [Saite] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/april/tradoc_146029.pdf

[10] [Saite]

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/437&format=HTML&aged=0&language=en&guiLan>
[Saite]

[11] [Saite] Skatīt 5. zemsvītras piezīmi.

[12] [Saite] Lieta C-266/05 P *Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 46. punkts; Skat. arī Pirmās instances tiesas 2007. gada 29. aprīļa *spriedumu lietā T-264/04 WWF/Padome*, Krājums, II-911. lpp., 44. punkts.

[13] [Saite] Šo dokumentu datumi neatbilst sūdzības iesniedzēja minētajiem datumiem.

[14] [Saite] Ombuds norāda, ka trīs dokumenti 12875/08, 13448/08 un 13750/08 bija Komisijas dienestu darba dokumenti un līdz ar to arī trešo personu dokumenti regulas 4. panta 4. punkta nozīmē, kurā paredzēts, ka iestāde apspriežas ar trešo personu, lai novērtētu, vai ir piemērojams 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, "ja vien nav skaidrs, ka dokuments tiks vai netiks nodots atklātībā". Ombuds norāda, ka Padome nav minējusi, ka tā ir apspriedusies ar Komisiju par iespējamu piekļuvi šiem trim dokumentiem. Tādēļ viņš uzskata, ka, pēc Padomes domām, bija skaidrs, ka dokumenti nav jāizpauž un ka līdz ar to tai nebija jākonsultējas ar

Komisiju.